

Štev. 11.

V Ljubljani, 1. listopada 1916.

Leto XVII.

Materina ljubezen.

Gora h gori se zaganja,
hrepnje silno sanja.

V vzgonu silnem raste reka,
sama pot si v daljo seka.

Grom na grom podnebje stresa,
trže se neba zavesa:

Nista gori hrepeneči,
reka ne, ne grom bučeči:

Matere je bolečina,
ki v ljubezni išče sina.

Gre čez gore — pa jih zgane,
v tok bučeče reke plane;

zastore nebeške trže,
pred Boga se s prošnjo vrže:

Zase ne — za sina moli
ob nebeškem tam prestoli . . .

Fran Žgur.